

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΑΥΛΙΣΜΟ.

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΑΒΕΡΚΙΟΣ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1798: Ο Αλή Πασάς με τον γιο του Μουχτάρ, έπειτα από σφοδρή επίθεση, καταλαμβάνουν την Πρέβεζα, την οποία υπερασπίζονται 1.000 Έλληνες και Γάλλοι υπό τον Στρατηγό Λα Σαλσέ. Ο Αλή στέλνει πεσκέσι στον Σουλτάνο τέσσερα σακιά με κεφάλια Γάλλων και Ελλήνων μαχητών. (Η Μάχη της Νικόπολης)

1918: Αναφέρεται το πρώτο κρούσμα της Ισπανικής Γρίπης, με το οποίο αρχίζει μία επιδημία, που θα κοστίσει τη ζωή σε 20 εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον κόσμο.

1923: Φιλομοναρχικό στρατιωτικό κίνημα, υπό τους στρατηγούς Λεοναρδόπουλο και Γαργαλίδη, καταστέλλεται από τους Πλαστήρα και Πάγκαλο.

1940: Ο γιος του Τζιάκομο Πουστίνι εγκαινιάζει τη νέα όπερα της Αθήνας στο Θέατρο Ολύμπια της οδού Ακαδημίας. Εναρκτήριο έργο, η όπερα του πατέρα του Μαντάμ Μπίτερφλαί.

1964: Ο γάλλος φιλόσοφος Ζαν Πολ Σαρτρ αρνείται το Νόμπελ Λογοτεχνίας, υποστηρίζοντας ότι θα μειώσει το γόπτρο της συγγραφικής του δουλειάς.

1988: Ο Ανδρέας Παπανδρέου επιστρέφει από το Λονδίνο, μετά την επέμβαση μπαϊ-πας, στην οποία υποβλήθηκε στο νοσοκομείο Χέρφιλντ. Καθώς κατεβαίνει από τη σκάλα του αεροπλάνου, με ένα νεύμα του καλεί κοντά του τη Δήμητρα Λιάνη, επισημοποιώντας τη σχέση του.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1811: Φραντς Λιστ, ούγγρος συνθέτης και πιανίστας. (Θαν. 31/7/1886)

1887: Τζον Ριντ, αμερικανός δημοσιογράφος, που έγραψε το χρονικό της Οκτωβριανής Επανάστασης με τίτλο «Οι 10 μέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο». (Θαν. 17/10/1920)

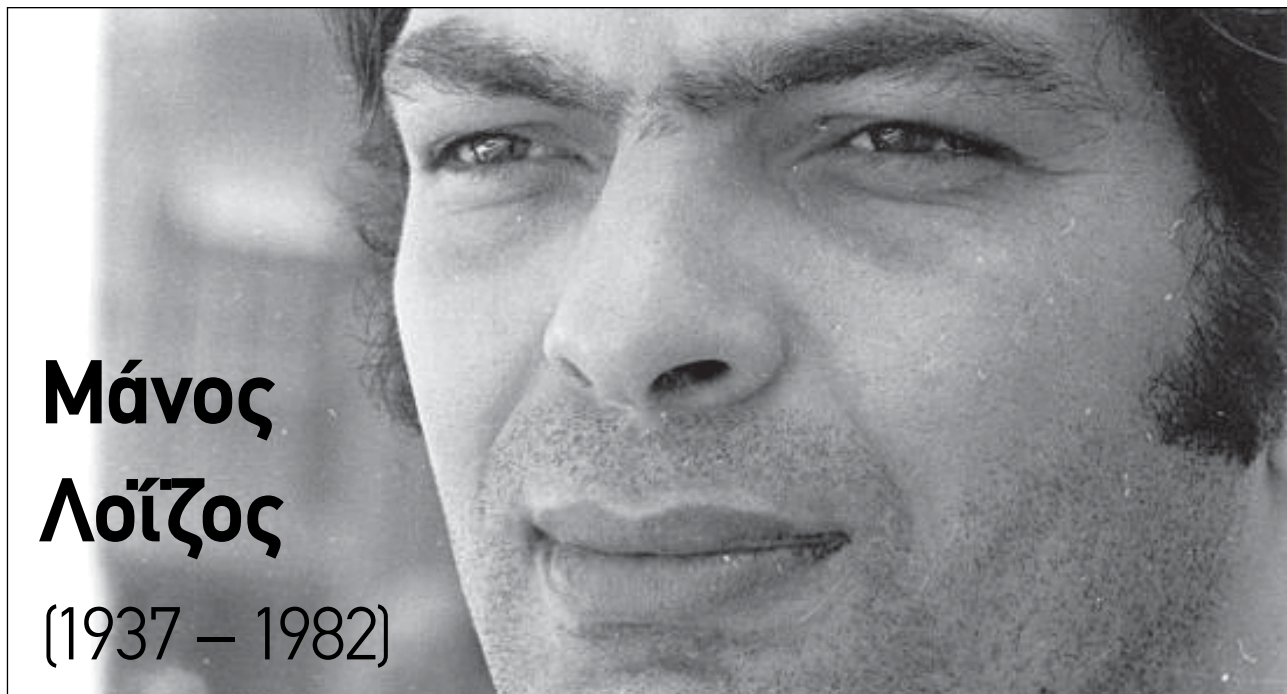
1937: Μάνος Λοΐζος, κυπριακής καταγωγής μουσικοσυνθέτης. (Θαν. 17/9/1982)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1986: Άλμπερτ φον Σεντ-Γκιέργκι ντε Ναγκιφάπολι, ούγγρος γιατρός, που ανακάλυψε την βιταμίνη C και βραβεύτηκε με Νόμπελ Ιατρικής το 1937. (Γεν. 16/9/1893)

1990: Λουί Αλτουσέρ, γάλλος μαρξιστής φιλόσοφος. (Γεν. 16/10/1918)

1998: Έρικ Άμπλερ, άγγλος συγγραφέας αστυνομικών και κατασκοπευτικών μυθιστορημάτων. (Η μάσκα του Δημήτριου) (Γεν. 28/6/1909)

Μάνος Λοΐζος

(1937 – 1982)

Κυπριακής καταγωγής μουσικοσυνθέτης, με σπουδαία προσφορά στο έντεχνο λαϊκό τραγούδι. Ο Εμμανουήλ Λοΐζος γεννήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1937 στο χωριό Άγιοι Βαβασιανίς της επαρχίας Λάρνακας. Ήταν το μοναδικό παιδί του Ανδρέα Λοΐζου και της Δέσποινας Μανάνη, κόρης γεωπόνου από τη Ρόδο. Η οικογένειά του μετακόμισε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου προς αναζήτηση καλύτερης τύχης, όταν ο Μάνος ήταν επτά ετών.

Με τη μουσική ασχολήθηκε από τα μαθητικά του χρόνια. Γράφτηκε σε τοπικό Ωδείο και άρχισε να μαθαίνει βιολί, αλλά κατέληξε στην κιθάρα. Μετά την αποφοίτησή του από το Αβερύφειο Γυμνάσιο της Αλεξάνδρειας το 1955 ήλθε στην Αθήνα και γράφτηκε αρχικά στη Φαρμακευτική Σχολή και στη συνέχεια στην ΑΣΟΕΕ. Στις αρχές του 1960 ήλθε η μεγάλη στροφή στη ζωή του, όταν αποφάσισε να εγκαταλείψει τις σπουδές του και να ασχοληθεί αποκλειστικά με τη μουσική.

Για να επιβιώσει κάνει διάφορες δουλειές, από γκαρσόνι σε ταβέρνα μέχρι γραφίστας και διακοσμητής. Το 1962 έρχεται σε επαφή με τον Μίμη Πλέσσα, ο οποίος μεσολαβεί στη «Φίλιπς» για την ηχογράφηση του πρώτου του τραγουδιού. Είναι το «Τραγούδι του δρόμου», ελληνική απόδοση του Νίκου Γκάτσου σ' ένα ποίημα του Λόρκα με ερμηνευτή τον Γιώργο Μούτσιο.

Το Απρίλιο του 1962 έγινε ιδρυτικό μέλος και αντιπρόεδρος στο Σύλλογο Φίλων Ελληνικής Μουσικής (ΣΦΕΜ), με στόχο τη στήριξη του έργου του Μίκη Θεοδωράκη, αλλά και την προβολή νέων δημιουργών. Στις τάξεις του συλλόγου θα βρεθούν πολύ γρήγορα ο Χρήστος Λεοντής, ο Γιάννης Μαρκόπουλος, ο Διονύσης Σαββόπουλος, η Μαρία Φαραντούρη, ο Νότης Μαυρουδής, ο Φώντας Λάδης, ο Μάνος Ελευθερίου και πολλοί άλλοι. Αναλαμβάνει τη διεύθυνση της χορωδίας του συλλόγου και με αυτή συμμετέχει το καλοκαίρι στις παραστάσεις της μουσικής επιθεώρησης του Μίκη Θεοδωράκη «Ομορφιά Πόλη» που ανεβαίνει με μεγάλη επιτυχία στο Θέατρο Παρκ. Τον Μάρτιο του 1965 παντρεύεται τη Μάρω Λήμνου, τη μετέπειτα συγγραφέα παιδικών βιβλίων, γνωστή ως Μάρω Λοΐζου. Ένα χρόνο αργότερα, τον Αύγουστο του 1966, θα γεννηθεί η κόρη τους Μυρσίνη. Τα επόμενα χρόνια θα είναι αρκετά δημιουργικά για τον συνθέτη. Γράφει τραγούδια και μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο.

Κατά τη διάρκεια της δικτατορίας μπήκε πολλές φορές στο στόχαστρο των αρχών για τις αριστερές πολιτικές του πεποιθήσεις. Μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου τον Νοέμβριο του 1973 συνελήφθη και πέρασε 10 μέρες στα κρατητήρια της Ασφάλειας. Μέσα στο ξέφρενο κλίμα της μεταπολίτευσης συμμετέχει στις μεγάλες λαϊκές συναυ-

λίες της εποχής και στο τέλος του 1974 κυκλοφορεί το δίσκο «Τα Τραγούδια του Δρόμου», με όλα εκείνα τα τραγούδια του που είτε είχαν απαγορευτεί τα προηγούμενα χρόνια, είτε δεν τους είχε επιτραπεί η ηχογράφηση από τη λογοκρισία της επταετίας. Την τριετία 1974 - 1977 υπήρξε ένας από τους βασικούς εκφραστές του πολιτικού τραγουδιού. Το 1978 αναλαμβάνει την προεδρία της Ένωσης Μουσικοσυνθετών Ελλάδας και πρωτοστατεί στη δημιουργία φορέα είσπραξης των πνευματικών δικαιωμάτων. Τον ίδιο χρόνο παντρεύεται σε δεύτερο γάμο την ηθοποιό Δώρα Σιτζάνη.

Στην εικοσαετή μουσική του διαδρομή έγραψε μερικά από τα καλύτερα ελληνικά τραγούδια, συνεργαζόμενος με τους στιχουργούς Γιάννη Νεγρεπόντη, Φώντα Λάδη, Μανώλη Ρασούλη, Δημήτρη Χριστοδούλου και Λευτέρη Παπαδόπουλο, με τον οποίο γνωρίστηκε το 1965 και έγιναν αχώριστοι φίλοι. Τα τραγούδια του, γεμάτα λυρισμό και τρυφερότητα, ερμήνευσαν μεγάλα ονόματα του ελληνικού τραγουδιού, όπως ο Γιάννης Καλατζής, ο Γιώργος Νταλάρας, ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου, η Χάρης Αλεξίου, ο Γιάννης Πουλόπουλος, ο Γιάννης Πάριος, η Μαρία Φαραντούρη, ο Στέλιος Καζαντζίδης και η Δήμητρα Γαλάνη. Ο Μάνος Λοΐζος έφυγε νωρίς από τη ζωή στις 17 Σεπτεμβρίου 1982. Άφησε την τελευταία του πνοή σε νοσοκομείο της Μόσχας, χτυπημένος από την επάρατη νόσο.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Ο συνωστισμός διεθνών επενδυτικών κεφαλαίων που παρατηρείται το τελευταίο διάστημα στη χώρα, παρότι δεν μεταφράζεται ακόμη σε επενδύσεις, έχει την αυτονόπη εξήγησή του: οι αγορές πάντοτε επιχειρούν να προεξοφλούν τις ευκαιρίες και αυτό επιδιώκουν τώρα στην Ελλάδα.

Στα τριάντα χρόνια από την υπογραφή του πρώτου Μνημονίου, οι Έλληνες έχουν υποφέρει πολύ. Ωστόσο η χώρα φτάνει στον μεγάλο στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος – επιτυχία που είναι συνδεδεμένη με την ελάφρυνση του δημόσιου χρέους, όπως έχουν

δεσμευθεί οι δανειστές.

Ακριβώς σε αυτό ποντάρουν οι διεθνείς επενδυτές: μια ελάφρυνση του χρέους θα δώσει στην Ελλάδα τη δυνατότητα και να λειτουργεί αποτελεσματικότερα ως κράτος αλλά και να αποπληρώνει τα δάνειά της, πράγμα που σε συνδυασμό με τη δημοσιονομική προσαρμογή και την αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας θα την καταστήσει ιδανική για επενδύσεις.

Γι' αυτό το σενάριο επιτυχίας έχουμε κάθε λόγο να αγωνιστούμε. Οι επενδύσεις θα δημιουργήσουν υγιείς – και όχι εξαρτώμενες από

ένα πελαταιακό κράτος – θέσεις εργασίας, η εγχώρια επιχειρηματικότητα θα εκτοξευθεί, η ανεργία θα αρχίσει να μειώνεται και η χώρα θα επανέλθει σε αναπτυξιακούς ρυθμούς.

Υπάρχουν ωστόσο δύο προϋποθέσεις: η πρώτη αφορά την κυβέρνηση, που έχει υποχρέωση να προχωρήσει σε όλες τις διαρθρωτικές αλλαγές για τις οποίες έχει δεσμευτεί. Για παράδειγμα, είναι αδιανόητο να εφαρμόζεται εδώ και δύο χρόνια ενιαίο μισθολόγιο στο Δημόσιο αλλά να διευρύνονται οι μισθολογικές ανισότητες. Ή να παραμένουν κλειστά ορισμένα επαγγέλματα. Ή να απαιτείται – ακό-

μη και τώρα! – ιώβειος υπομονή για μία άδεια λειτουργίας επιχείρησης!

Η δεύτερη προϋπόθεση αφορά τους δανειστές: είναι προφανές ότι η Ελλάδα δεν αντέχει άλλα οριζόντια μέτρα. Και μόνον η συνέχιση της συζήτησης για κάτι τέτοιο ενέχει τον κίνδυνο να αποσταθεροποιήσει την κυβέρνηση και να απομακρύνει τους επενδυτές – οι οποίοι θα εκλάβουν μία τέτοια κατάσταση ως αύξηση του επιχειρηματικού τους ρίσκου. Θα πρόκειται για σενάριο καταστροφής, τόσο για τα συμφέροντα της Ελλάδας όσο και των ίδιων των δανειστών!

ΤΑ ΝΕΑ